

ELOGI DE L'AIGUA

FITXA TÈCNICA:

Títol: Elogi de l'aigua

Autor: Eduardo Chillida (1924-2002)

Cronologia: 1987

Tipologia: escultura exempta

Materials: Formigó i acer

Mides: 7,20 x12x6,5m

Estil: Abstracte

Tema: Al·legòric

Localització: Parc de la creueta del coll (Barcelona)

CONTEXT HISTÒRIC:

- 2n Guerra Mundial (19-45): el món queda en 2 blocs: Comunistes (Unió Soviètica) i Capitalistes (EE.UU i part d'Europa)
- Revolució Cubana.
- Dictadures Sud Americanes.
- Grans centres Artístics: París, Alemanya, Àustria, Rússia, Suïssa, Holanda, Nova York.
- Les primeres avantguardes van començar el 1905: El Fauvisme, Expressionisme, Cubisme, Futurisme, Abstracció, Dadaïsme, Surrealisme. Ruptura elements Tradicionals.

BIOGRAFIA:

Eduardo Chillida es considerat un dels millors escultors contemporanis.

Primer es va dedicar a l'arquitectura, però ho va abandonar per dedicar-se a l'escultura i al dibuix l'any 1947. Va treballar la seva obra abstracta amb diferents materials com ara ferro, fusta, formigó, pedra i alabastre.

La integració harmònica de les seves escultures a l'entorn, tant en el medi natural com a l'entorn urbà, l'ha fet mereixedor del reconeixement artístic internacional. Gran part de la seva obra es pot contemplar a la seva Casa Museu Chillida-Leku.

Va obtenir el premi Príncep d'Asturias de les arts.

DESCRIPCIÓ FORMAL:

L'elogi de l'aigua es compon d'una colossal estructura de formigó que pesa 54 tones, suspesa a l'aire per mitjà d'uns potents cables d'acer.

A sota d'aquesta escultura hi ha un estany artificial amb el qual interaccionen les quatre urpes que formen els apèndixs del cos central i que convergeixen en un mateix punt intern (on es concentra tota la força expressiva de l'estructura).

- Chillida aconsegueix que el material es manifesti en l'espai amb unes formes lliures i espontànies.
- Chillida aconsegueix que irrompin en l'escena dos nous protagonistes; la gravetat i l'aire.
- La gravetat; l'artista aconsegueix que una estructura tan pesant sembli lleugera, desafiant les lleis de la física.
- L'aire; l'artista converteix l'aire en una part de l'obra, ja que sembla que es allò que aquesta gran arpa vol capturar.
- L'escultura presenta una compenetració amb la natura.-

TEMÀTICA:

Els 4 braços que la componen recorden les urpes d'una arpa que fa el gest de tancar-se per agafar el buit o l'aire que l'envolta. La relació amb l'entorn reforça el significat de l'obra alhora que, amb la seva monumentalitat, n'intensifica el valor estètic.

D'altre banda el reflex de la escultura a l'aigua duplica la seva existència, una característica que l'artista mateix ha relacionat amb el mite grec de Narcís, que narra Ovidi a les Metamorfosis.

Narcís, un jove molt bell, va rebutjar Eco i per això va ser castigat per la deessa Juno a enamorar-se de la seva pròpia imatge reflectida. La impossibilitat d'aconseguir el seu propi amor el va portar a la mort.

MODELS I INFLUÈNCIES:

Model: Monuments Històrics.